

Statshusmændene. Derom bemærkede Ordføreren, at han haabede, Forholdet maatte blive saaledes, at en Statshusmand, naar han har et Arvefæste, maa komme til at staa ganske som en anden Arvefæster, saaledes at Staten gaar ind paa at træde tilbage ganske paa samme Maade som andre Panthavere i Henhold til Lovens § 3. Det har sin Betydning, for der er allerede blevet gjort Forsøg fra Statshusmænds Side paa at faa dette Spørgsmaal løst, og jeg synes ikke, man absolut kan sige, at de har mødt nogen overvældende Velvillie fra Ministeriets Side. En Statshusmand har henvendt sig til Ministeriet med Forespørgsel om, hvorvidt han eventuelt kunde, som ogsaa Ordføreren anbefalede, faa sit Statslaan forøget med en til Arvefæsteafgiftens kapitaliserede Beløb svarende Sum. Man kan vel gaa ud fra, at en Arvefæster, som er Statshusmand, som Regel, den Gang han fik sit Statslaan, vil have faaet omtrentlig saa meget mindre i Statslaan som det kapitaliserede Arvefæstebeløb, og ud fra det Synspunkt kunde det jo findes ret rimeligt, om Staten ogsaa gik ind paa at yde ham et Tillægslaan; men i alle Tilfælde gaar jeg ud fra, at han vil blive stillet ganske paa samme Maade som andre derved, at Staten træder tilbage som Panthaver. Men i Finansministeriets Svar til vedkommende Husmand, som jeg her sigter til, henviste Ministeriet til Lovens Paragraf, hvorefter vedkommende skulde skaffe denne Obligation, som skulde overtages af Afløsningskassen o. s. v. Det undrede mig, at Finansministeriet gjorde dette og det paa et saa sent Tidspunkt som den 23. August, naar Landbrugsministeriet allerede den 5. Juli havde forelagt et Lovforslag, hvorved den Del af § 3, hvortil Finansministeriet her sigtede, ganske var bortfaldet. Jeg synes, det tyder paa en mangelfuld Kontakt i saa Henseende mellem Landbrugsministeriet og Finansministeriet. Som sagt, jeg vil haabe, at Spørgsmaalet maa kunne ordnes paa den af Ordføreren antydede Maade, men i saa Fald kan det ikke ske administrativt. Det kan ikke ske ved, at Ordføreren, saaledes som han gjorde, appellerer til Finansministerens Velvillie, thi Finansministeriet har allerede svaret, at der savnes Hjemmel til at yde det omtalte Tillægslaan, altsaa et Tillægslaan svarende til den kapitaliserede Arvefæsteafgift. Derfor tror jeg, det rigtige vil være, at vi forandrer Forespørgselen fra det, Ordføreren gav Udtryk, til at spørge Landbrugsministeren, om han ved Samvirken med sin Kollega Finansministeren vil søge

fremskaffet Hjemmel til, at en Statshusmand, der tillige er Arvefæster, kan faa et Tillægslaan, der i alt Fald svarer til det Afdrag, som han i sin Tid maatte have faaet i Statslaanets Størrelse, fordi han var Arvefæster.

Sporon-Fiedler: Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) fandt, at jeg indtog en mindre konsekvent Holdning ved denne Lejlighed. Jeg ved saa godt, at det ene Parti ofte ønsker, at det andet Parti skulde stemme anderledes, end det gør. Saaledes er det nu en Gang i det politiske Liv, og det vilde jo være overordentlig behageligt, hvis vi kunde paatrykke andre Partier vort Stempel, saa gik det hele fortræffeligt. Det ærede Medlem mente, det var inkonsekvent, naar man var misfornøjet med Lovforslaget, saa at sige: Stemmer ikke. Jeg vil dog dertil bemærke, at jeg har motiveret det med, at Stillingen er noget anderledes denne Gang, da vi, hvis vi ikke vedtager denne Lov, har en anden, som vi heller ikke er fornøjede med. Det gør en Forskel. For Resten maa jeg sige, at det ærede Medlems Parti — naar vi endelig skal tale om Stemmeafgivningen indenfor andre Partier — gjorde jo Skridtet fuldt ud. Der var neppe en eneste Venstremand, der ikke var misfornøjet med Kerneloven, men man indskrænkede sig ikke til at sige: Stemmer ikke, man stemte oven i Købet for.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Ærede Medlemmer vil af Betænkningen se, at jeg ikke har tiltraadt de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. Det maa imidlertid ikke opfattes saaledes, at jeg ikke kan tiltræde noget af disse Ændringsforslag, men enkelte af dem har jeg ikke kunnet tiltræde. Jeg har ikke ønsket, at der ved denne Lejlighed blev stillet saadanne Ændringsforslag, da Lovforslaget nærmest er fremkommet, fordi den Lov, vi vedtog den 20. Marts — hvad enten det nu skyldtes Mangel paa Tid eller andre Grunde —, trængte til en Tydeliggørelse, for at Administrationen kunde føre den ud i Livet paa en praktisk Maade. Hensigten med Lovforslaget var saaledes ikke, at der skulde foretages nogen Realitetsændring i den bestaaende Lov. Derfor har jeg ikke ønsket Ændringsforslagene stillet, og jeg har, som sagt, heller ikke kunnet tiltræde dem, men jeg kan modtage dem, dersom Tingene kan blive enige om at forme Lovforslaget saaledes.